

[Madsen-Mygdal.]

regler, men naar en Mand har opfyldt baade Pris- og Betalingsreglerne, er Varen hans. Men det er den ikke nu, saaledes som Distribueringen af Varerne foregaar i Almindelighed.

Videre sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Vi har jo Andelsbevægelsen, vi har Korporationerne, hvad skal vi saa med alt det andet? Det er ikke et Argument, der er mig fremmed. Jeg tror ogsaa, Andelsbevægelsen udretter noget. Det kan godt være, den udretter for lidt, men til dens Undskyldning tjener, at den selv er ude for det samme System. Selv en saa mægtig Organisation som Fællesforeningen af Danmarks Brugsforeninger, der har sine egne Fabrikker — dér er den altsaa fri —, er for mangfoldige Varers Vedkommende, som Publikum vil have, underkastet det samme System. Det er Betinngelsen for overhovedet at kunne forhandle disse Varer. Selv om der betales kontant og alt muligt, skal den Avance fastholdes, det kan de kooperative Foreninger ikke træde op imod, for saa vidt det er Varer, Publikum ønsker at købe, og det er netop det, der er Tilfældet paa mangfoldige Omraader.

Det ærede Medlem henviste til Andelsorganisationerne og Landmændenes Produktionsforeninger og sagde: Landmændene har dog ogsaa Forpligtelser, de har Leveringspligt til Slakterierne. Det er dog ganske mærkeligt, at det ærede Medlem fuldstændig har misforstaaet det, jeg sagde. Jeg har ikke i Aften eller tidligere sagt et Ord imod, at baade Landmændene og Købmændene og Arbejderne og Arbejdsgiverne har deres grundlovshjemlede Ret til at slutte sig sammen i Foreninger og fastsætte, hvad de ønsker at aftale indbyrdes. Jeg ønsker ikke at angribe det og har aldrig udtalt mig derimod. Men jeg ønsker Lovens Beskyttelse imod, at disse Organisationer, hvad enten de bestaar af Arbejdere, Bønder eller Købmænd, anvender Tvang for at faa Medborgere ind i deres Organisation. Der er ikke en eneste Bonde, der er tvunget ind i et Slakteri eller et Mejeri, det staar dem fuldstændig frit, om de vil gaa ind i dem eller ej. Men der er andre Organisationer, der anvender Tvang, og det er dér, vi trænger til Beskyttelse.

Men det, som mine Eksempler viste, var jo netop dette, at der ogsaa paa det Omraade, vi her taler om, nemlig Prisaftaler, er en Tvang, der gælder Ikke-Medlemmer lige saa vel som Medlemmer, og

dér maa jeg altsaa sige er der Brug for Lovgivningsbestemmelser.

Det, som jeg altsaa ønsker taget op til offentlig Drøftelse, og som jeg er glad for, at den højtærede Handelsminister vil hjælpe til kommer frem til offentlig Drøftelse, saaledes at vi kan se nærmere paa det, er en ganske simpel Regel om Handel med Varer her i Landet. Forholdet kræver ikke nogen Kontrol, ingen Institution, ingen Indsendelse af Oplysninger, ingen Anmeldelse, men blot den simple Regel, at naar man sælger en Vare, maa man ikke behæfte den med Klausul angaaende Mindstavance.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Holstein sige, at jeg har aldeles ikke i Aften udtalt mig om, hvorvidt de Priser, som fandtes i mine Eksempler, er tilbørlige eller utilbørlige, og kan derfor heller ikke sige, om eventuelt nogle af dem vil kunne komme ind for Domstolene, hvis dette Udvalg vilde rejse Sag overfor Domstolene (*Holstein*: Ja, mener De ikke selv, de var utilbørlige?). Jeg har aldeles ikke indladt mig paa en Vurdering af, om den Pris var for høj eller ikke. Hvis det ærede Medlem Hr. Holstein ikke har forstaaet mere, maa jeg have udtalt mig meget utydeligt. Jeg har ikke Sagkundskab til at bedømme, om de 30 Ø. er en høj eller lav Pris for Tapeter, men jeg har nævnt det som et Eksempel paa, at der i 1931 ikke kan sælges een Rulle Tapet Landet over, uden at Forhandleren faar den Pris, som fastsættes af de to Organisationer, og hvor der ikke er nogen som helst andre, der har Indflydelse paa, hvad Tapet skal koste.

Det er Systemet, det drejer sig om, og jeg har nu den Opfattelse, at den Dag, vi har Frihandel, behøver vi ikke at beskæftige os saa meget med Kontrol- og Tilsynsbestemmelser, for saa vil den frie Konkurrence sørge for Resten. Men vi har ikke fri Konkurrence (*Fraenkel*: Saa bliver det bare meget værre). Nej, det ærede Medlem kan være ganske rolig, den frie Konkurrence sætter ikke Priserne op, og er der noget, vi trænger til i Øjeblikket, er det den frie Konkurrence.

Jeg hører nok, der er dem, der siger: Nej, det, der er i Vejen, er ikke Priserne, det er, at Avancerne er for smaa, vi skulde have dem højere. Ja, jeg ved ikke, hvor langt Galskaben kan gaa her i Landet; jeg synes dog, at ingen, der ser, hvordan det ser ud Landet over, kan være uvidende om, at vi i dette Aar faar et Fald i Købeevnen hos Befolkningen, som vi aldrig nogen Sinde